

[Kofod-Svendsen]

Det Radikale Venstres 10-punkts program er blevet nævnt.

Men så er der også blevet sagt et par interessante ting her fra talerstolen. Jeg bemærkede, at fru Jytte Andersen sagde, at dette forslag var rasende dyrt, og SF sagde også, at man var betænkelig ved at lægge så ambitiøst ud. Det var da et par interessante bemærkninger, som jeg blot en passant vil nævne.

Det, at Kristeligt Folkeparti siger nej til det foreliggende forslag, er altså ikke udtryk for, at vi mangler interesse for uddannelse og videreuddannelse, men der er andre måder at gøre det på end det, der er skitseret af VS, og det er de veje, vi vil gå.

Dohrmann (FP):

I modsætning til VS tror Fremskridtspartiet ikke på, at pengene blot drysser ned fra himlen i en strid strøm. Derfor skal jeg indskrænke mig til at afvise forslaget.

Albrechtsen (VS):

De partier, som har givet dette forslag en positiv behandling, dvs. Socialdemokratiet og SF, har fremhævet, at der efter deres opfattelse er tale om et meget ambitiøst forslag. Det vil jeg godt vedkende mig. Forslaget er et udtryk for den ordening, som VS ønsker at vi kan få gennemført, hvis det er os, der kan få lov at bestemme, hvordan det skal være ud fra vores synspunkter. Det er naturligvis ikke et udtryk for, hvad vi i en forhandling vil forlange af andre, at de helt og fuldt skal gå med til, når de fremsætter andre forslag. Men det er altså vores udgangspunkt.

Når det er vores udgangspunkt, og når forslaget omfatter alle lønmodtagere og ikke blot dem, der kun har en meget kort uddannelse, er det, fordi det efter vores opfattelse ikke alene er vigtigt at rette op på det, man kunne kalde uddannelsesefterslæbet, som jeg er helt enig med fru Jytte Andersen og hr. Carsten Andersen i er det vigtigste, men fordi betalt frihed til uddannelse jo også er en reform, som har en hel række andre kvaliteter derudover, bl.a. spørgsmålet om demokratiet, som hr. Estrup også var inde på i sin vurdering af forslaget, kvaliteter for alle lønmodtagere på hele arbejdsmarkedet. Derfor mener vi, at det i hvert fald på lang sigt skal sikres, at alle lønmodtagere får denne ret.

Det er baggrunden for, at forslaget er udformet, så det omfatter alle lønmodtagere.

Det ligger klart, at det bliver først muligt efter valget at gennemføre et sådant forslag – det kan man konstatere ved at lytte til hr. Estrup – men det er der forhåbentlig ikke så lang tid til for det første, og for det andet giver det efter alle solemærker at dømme en situation, hvor Socialdemokratiet, SF og VS vil være i stand til at gennemføre den første fase af denne reform. Så er vi naturligvis indstillet på, at det i første omgang må blive en reform, som koncentrerer sig om dem, der kun har kort tids uddannelse eller slet ingen uddannelse ud over folkeskolen. Jeg vil gerne give tilsagn om, at vi naturligvis vil medvirke til, at det så sker i det tempo og i den udbygningstakt.

Vi er ikke så forskrækkede over, at forslaget koster en del milliarder kroner. Det er jo ikke alle mulige ting, vi foreslår at man skal ofre så store beløb på. Det er spørgsmålet om den sociale genopretning, det er spørgsmålet om miljøgenopretningen, og så er det især spørgsmålet om betalt frihed til uddannelse og arbejdstidsnedsættelse. Det er de områder, hvor VS mener der bliver brug for mange milliarder kroner. Derfor er det korrekt fremhævet – hr. Estrup overdrev nu godt nok de beløbsmæssige konsekvenser en lille smule – at det vil koste mange penge. Det vil vi ikke lægge skjul på.

Så spurgte hr. Estrup: hvem skal betale? Det mener jeg der er redegjort helt nøjagtigt for i forslaget. Jeg mener, der står helt præcis, at arbejdsgiverne skal betale.

Jeg kan godt forstå, at der er nogle, som altid og konsekvent støtter arbejdsgiversynspunktet, der er uenige i et sådant forslag. Det overrasker mig slet ikke, men jeg vil bare præcisere, at det er altså beskrevet fuldt ud i forslaget, hvordan der efter vores mening skal betales. Så kan vi diskutere, om der er andre forslag til finansering, men det er altså vores udgangspunkt; det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om.

Jeg synes, at det er rigtigt, som det er blevet understreget, at det ikke kan være meningen, at der fortsat bare skal snakkes om denne sag. Når de Radikale bliver ved med at fremhæve, at der bliver gjort noget, og henviser til 10-punkts programmet, som også regeringen henviste til, må man for det første konstatere, at det ikke giver lønmodtagerne –